

40

Gospel Riders -moottoripyöräkerho 40 vuotta
www.gospelriders.fi

Gospel Riders

moottoripyöräkerho ry
Jäsenlehti 3/2020

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Käsi kädessä - rukouksen hengessä

Olen tehnyt laulun, jossa sanotaan: "Rukoilen, rukoilen mielessäin". Olen motoristi, ja ajaessakin vain rukoilen.

Gospel Riders Kaakko vieraili lastenleirillä, jonka teemana oli rukous. Esille tuli kysymyksiä ja vastauksia. Lapset kuuntelivat. Rukous on varsin erilaista elämäntilanteista ja iästä riippuen. Lapsena rukoukseni oli opitun toistamista. Tuo opittu on kulkenut perintönä myös lapsenlapsille. Nuoruudessa rukous tuli monipuolisemmaksi, oli sekä pyyntöjä että kiitosta.

Näin vanhempana rukous on jatkuvaa vuorovaikutusta Jumalan kanssa. Se on kommunikointia Pyhän Hengen kanssa. Jeesus on mukana, ja haluan usein kiittää häntä enkeleistä lähelläni ja uskollisesta palvelusta, jota he tekevät.

Äitini oli sängyssä varsin monta vuotta, viimeiset niistä ilman jalkoja. Hän vain pötkötteli ja hymyili. Kun kysyin, mitä kuuluu, hän saattoi vastata: "Rukkoilen vaan."

TV-ohjelmassa todettiin: "En tiedä miksi maailmassa on tuskaa ja epäoikeudenmukaisuutta. Kaikki on kuitenkin Jumalan."

Tapasin viikkoajelulla henkilön, joka oli 15 vuotta sitten valittanut selkäänsä eräässä kahviossa. Tapani toimia näissä tilanteissa on varsin arkinen. Säädin jalat oikeisiin pituuksiin. Kosketin ristiselkää, ja henkilö kertoi, että hyvin lämmittää. Emme tavanneet uudelleen ennen kuin nyt. Hänen kaulassaan riippui iso risti. Jeesus oli tuossa ristissä. Hän ei enää valittanut selkäänsä.

Musiikin kanssa olen viikoittain jossakin. Jumalan antama tehtävä — hoida ja paranna — on mukana päivittäin. Hiljattain tapasin nuoren, jolla oli selkä- ja jalkavaivoja. Lääkäri oli sanonut, että se johtuu jalkojen pituuserosta. Tapamisemme oli arkisen lyhyt. Hän jatkoi matkaa terveillä jaloilla, ja aikoi näyttää lääkäriille seuraavalla kerralla, kuinka ne ovat nyt yhtä pitkät, ja selkä on kunnossa.

Rukoustyössäni olen tavannut tuhansia ihmisiä. Rukous on aina hiljaista ja eleetöntä. Jätän asiat ja ihmiset Jumalan silmien alle. Kun olen tunteja auringossa, rukoilen ja käyn läpi ihmisiä ja heidän asioitaan. Kun kävelen, rukoilen usein. Liikenteessä rukoilen myös.

Rukoukseni meidän kerholaisten puolesta on, että saisitte armon kulkea levollisin mielin. Hän on sinun kanssasi.

Moni tähänkin lehteen kirjoittanut mainitsee, että rukous on tärkeä, läheinen ja luonnollinen asia arjen askareissa. Hienoa, hyvä niin. 40-vuotias kerhomme on rukouksen juttu.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Jouko Virta, Aamurukoushetki Lahden

MOJ:ssa 2018.

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen, 0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy joulukuussa 2020. Aineistopäivä on 15.11. 2020. Aineistot on toimitettava PeeTeelle osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Suuri sydän – pienempi ego

Kesä on mennyt varsin poikkeuksellisissa merkeissä. Suuret tapahtumat, kuten esimerkiksi MOJ Meeting ja 40-vuotiskiitosjuhla, jouduttiin perumaan pandemian uhan takia. Ulkomaanmatkojakaan ei ole päästy tekemään.

Kerhon toiminta ei kuitenkaan ole ollut pysähdyksissä. Paikallisia ajeluja on tehty, ja motoristikirkkoja sekä yhteisiä tapahtumia naapurialueitten kanssa on järjestetty. Evankeliumia on pidetty tarjolla Sanan ja musiikin kautta. Ajokoulutusta on järjestetty perinteisesti MPEAK®:n muodossa. Lisäksi uutuutena pidettiin sorakurssi Enduro Tourin yhteydessä sekä kaarreajokoulutus Ahveniston moottoriradalla MP69:n meille järjestämänä.

Osa peruuntuneista tapahtumista on siirretty ensi kesälle, ja uusiakin ajatuksia on viljalti. Niinpä ensi kesän kalenteria suunnitellaankin nyt innolla ja huolella. Osittain suunnittelu tapahtuu talven aikana, kun alueosastot omissa kerhoilloissaan pohtivat isojen ja pienten tapahtumien järjestämistä. Tämä onkin mukavaa ja yhdistävää sisältöä kerhoille: mitä meidän alueosastomme voisi tehdä tulevana vuonna, mikä olisi iloksi, hyödyksi ja siunaukseksi kerhon jäsenille ja/tai ympäröivälle yhteisölle?

Joskus kerhon toimintaa suunnitellessa voi olla kiusaus rakentaa toimintaa, joka pyrkii ensisijaisesti kerhon julkisuuskuvan nostamiseen. Näen meidät kuitenkin mieluummin kerhona, jolla on suuri sydän ja pienempi ego, eikä toisin päin. Millainen oli Israelin kansan mukana erämaassa kulkenut ilmestysmaja: si-

sältä kirkas, mutta päältä vaatimaton. Samoin Jeesus varoitti keskittymisestä ulkokuoren puhdistamiseen sisäpuolen jäädessä hoitamatta. Hän itse asiassa varoitti rakastamasta etummaisista istuimista ja tervehdyksiä toreilla!

Gospel Ridersin toiminnassa aktiivisesti mukana olevat kertovat, että parasta kerhossamme on mainio porukka. Kerhokaverien kanssa on mukava harrastaa moottoripyöräilyä ja elää kristityn elämää. Olemme rohkaisuksi toisillemme uskon ja elämän tiellä. Kannamme toinen toistemme kuormia. Samalla kerromme hyvää sanomaa Jeesuksesta niillekin, jotka eivät Häntä vielä tunne.

Kiitos, kun olet mukana rakentamassa hyvää kerhoa!

Mika

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Ikkunoita arkeen – Gospeleita laidasta laitaan
- 5 Miksi olet motoristi?
- 6 Oulun ja Kainuun terveiset
- 7 Kevätkokous Orisbergissä
- 8 Luopumisen tuskaa
- 9 Sää suosi ja musiikki soi Sumiaisissa
- 10 Lammin motoristikirkossa Sana osui ja upposi
- 10 Heinolan torilla, jälleen kerran
- 12 Jyväskylän Aluevastaava vaihtui
- 12 GR-Enduro Tour
- 14 Löysin tien
- 15 Pastorin palsta
- 15 Hallitus tiedottaa
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

Tapahtumakalenteri 2020

Gospel Riders -tapahtumia:

19.9. — Syyskokous, Silokallio, Uvila SIIRRETTY
27.9. Motoristikirkko, Koivuniemi, Vaajakoski
9.-11.10. Vastuunkantajapäivät, Larsmo (Luoto).

Ikkunoita arkeen —

Gospelridereita laidasta laitaan

Pääkaupunkiseudulla asuvalle tulee varmaan liikenteessä vastaan monenlaisia tilanteita.

Jukka Laaksonen Helsingistä, milaista on olla motoristi pääkaupungissa?

– Ihan kivaa. Välillä vähän haastavaa.
– Toivotan kaikille kerholaisille — tuuille ja tuntemattomille — siunattuja kilometrejä.

– Moottoripyöräily on yksi ihmisen henkireikä. Pyöräillessä mielessä olevat arkipäivän huolet ja harmit vaihtuvat rukouksen kautta huojennukseen ja kiitosmieleen. Kypärän sisällä rukoillaan ja jopa lauletaan, **Marketta Nokelainen** kertoo.

– Toisille motoristeille sellaiset terveiset, että noudatetaan liikennesääntöjä ja varataan matkoihin tarpeeksi ajoaikaa. Näin vältetään ylinopeussakot ja onnettomuudet.

Gospel Riders Kaakon motoristit olivat kesällä 2018 riparivierailulla perinnekeskus Kuggomissa. Leirillä yksi nuori ajatteli, että 16-vuotiaana hän liittyy tuohon moottoripyöräkerhoon. Tänä vuonna **Odin Antas** täytti kuusitoista ja liittyi kerhoomme.

– Liityin Gospel Riders -kerhoon, että voin yhdistää hengelliset asiat ja moottoripyöräilyn yhdeksi harrastukseksi. Terveisinä vanhemmille kerholaisille Odin toivottaa: Jumala on aina mukanas!

Odin Antas Lapinjärveltä on GR Kaakon nuorin jäsen.

Minna Järvinen, olet ollut tämän vuoden alusta hallituksessa. Miten on mennyt?

Olin yllättynyt, kun minua pyydettiin ehdokkaaksi. Vielä enemmän hämmästyin valinnastani. Sen jälkeen jättäydyin Herran johdattukseen ja katson, mikä tarkoitus tällä on. Tähän asti on mennyt ihan hyvin.

Oliko odotuksia? Miten ne ovat toteutuneet tai muotoutuneet?

Ennen kuin suostuin ehdokkaaksi, halusin miettiä ja rukoilla, onko tämä Herran tahto. Ilman rukousta en juurikaan päätöksiä tee. Suostumukseni annettuani jätin asian Herran haltuun ja hänen päättäväkseen. Tässä sitä ollaan. Joten

mitään odotuksia minulla ei ollut. Tämä alkuvuosi on ollut oppimista Gospel Ridersin hallinnosta, mitä kaikkea se pitää sisällään. Minulla on jonkun verran kokemusta pienten yhdistysten hallitustoitinnasta. Se on yllättänyt, että kokoukset ovat kestäneet aika pitkään. Mutta sen ymmärtää asioiden määrällä. Se on positiivista, että asioista jutellaan ja ne käydään läpi perusteellisesti ennen päätöksiä.

Mitä terveisiä haluat lähettää kerholaisille?

Ensin haluan kiittää kaikkia luottamuksesta. Sitten pyydän rukoilemaan hallituksen puolesta. Ilman Jumalan antamaa viisautta, tietoa, taitoa ja kärsivällisyyttä emme pysty tekemään hyviä päätöksiä Gospel Riders -jäsenten hyväksi. Rukoillaan myös koko kerhon puolesta, että voisimme yhdessä tehdä niitä Jumalan hyviä tekoja, joita hän haluaa meidän tekevän.

Olkaa yhteydessä hallituksen jäseniin. Tuokaa ideoita ja asioita, ruusuja ja risuja. Lähtekää mukaan vapaaehtoisiksi erilaisiin tehtäviin. Me yhdessä muodostamme Gospel Riders -kerhon. Meitä kaikkia tarvitaan Jumalan valtakunnan työssä, mutta samalla voimme nauttia ajamisen ilosta, yhdessäolosta ja Jumalan luomistyöstä.

Jumalan siunausta ja turvallisia ajoja kaikille.

Miksi olet motoristi, Raino ja Heikki?

Raino Oikari, miksi olet motoristi?

– Nuorena minulla oli satapiikki Yammu. Moottoripyörät olivat nuorelle jotakin mahtavaa mopon jälkeen. Silloin uskalsi nauttia vauhdin hurmasta, kun ei ollut tutkia joka paikassa.

– Näin monesti unta, että ajoin motskarilla, mutta se ei kulkenut mihinkään. Päätin ostaa kunnon pyörän. Unet loppuivat siihen. Se oli nuoren pojan unelma, joka sitten on jatkunut todellisuutena.

– Kerholaisille annan kiitoksen menneistä hetkistä. Kiitos, että sain olla mukana Israelin-matkalla. Toivoisin, että kaikilla alueilla olisi yhteisiä viikkoajeluja.

Raino Oikarin perheeseen kuuluu vaimo Tarja ja kuusi lasta. Motoristihenkinen perhe on saanut kokea Jumalan ihmeitä asuessaan Lestijärven rannalla.

Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät

Otin vastaan uskon lahjan, Jeesuksen Kristuksen, aikuisiällä 16 vuotta sitten. Silloin sain Raamatun, jonka etulehteen oli kirjoitettuna tuo raamatunlause, Johannes 15:16.

Merellä suuren edessä

Jo nuoruusiällä minua veti luonto puoleensa. Kalastus ja partiotoiminta kiinnostivat enemmän kuin mopoilu ja niiden kanssa rassailu. Veljelläni oli kyllä mopo, jota sain kokeilla. Ajokortinkin ajoin vasta, kun tarvitsin sitä työelämässä. Sen myötä alkoi rannikkokalastus ja veneily itäisellä Suomenlahdella.

Meri tarjosi aivan uuden luontokokemuksen. Olen nähnyt merikotkan sieppaavan kalan luodon kupeelta ja hylkeen nostavan päätänsä muutaman metrin päässä veneestä. Meri näyttyy ilmojen mukaan aina uusin kasvoihin. Lempeänä ja ärjyvä, ja rakastettuna ystävänä. Joskus jopa pelottavana; sitä piti kunnioittaa.

Kerran jouduin soittamaan hätänumeroon veneen upottua niin, että siitä näkyi enää häivähdyks moottorin yläpintaa. Onneksi pääsimme läheisen saaren rantaan, ja ystäväni puhelin vielä toimi.

Olen nähnyt, kuinka ”meri oksentaa”. Ulkomerellä ajoin levälauttaan, joka oli kuin hernerokkaa. 90-hevosvoimainen perämoottori oli hyytyä siinä mömmössä.

Olen nähnyt rakkoleväalueen siirtyvän rannasta ulkosaaristoon saasteiden takia. Ja meritaimenen kadonneen lähes olemattomiin siellä, missä olen liikkunut 30 vuoden aikana. Luonto puhuu meille, mutta maltammeko kuunnella? Näin on myös Jumalan suhteen.

Mukana arjessamme

Kun vuosimittariin kertyi lukemia, alkoivat matkat veneelle rasittaa. Olihan yhteen suuntaan lähes 80 kilometriä. Ajattelin, että nyt olen nähnyt tämän lajin; mitä tilalle? Erään seurakuntalaisen rohkaisemana päätin rukoilla itselleni jotakin oikein hyvää. Vastaus tuli pikapostissa! Seuraavalla viikolla kuntosalilla tuttu sanoi yks kaks: ”Moottoripyöräily on hieno harrastus.”

Myöhemmin selasin myytäviä moottoripyöriä, joista yksi ponnahti ikään kuin silmille. Tuo, tuo on minun näköiseni pyörä! Soitin myyjälle, sovimme asiat, ja seuraavana viikonloppuna hain pyörän Joensuusta pakettiautolla. Olin 70-vuotias moottoripyörän omistaja, vaikka en ollut koskaan edes ajanut sellaista värkkiä. Olihan se kuitenkin hieno katsella, kromi kiilteli aurin-gossa. Ja se piti kovaa ääntä samoin kuin omistajansakin.

Salilla sanoin kaverille, että nyt on minullakin pyörä. Hän tarttui asiaan ja tuli hakemaan minua ajoharjoitteluun. Muutaman tovin harjoittelun jälkeen lähdimme maantieajoon. Voi sitä

riemua, mitä koin uudesta harrastuksesta. Tämähän on minun juttuni!

Paras opettaja ja pyörä

Kun ajattelen tuota vuoden takaista tapahtumaa, en voi kuin ihmetellä, kuinka kaikki oli valmiiksi ajateltu. Yhdestä asiasta luopuminen avasi oven toiseen. Rukousvastauksena sain rohkeuden tarttua siihen, mitä ylhäältä annettiin. Sain parhaan opettajan ja minulle räätälöidyn pyörän. Salikaverini ja opettajani oli tehnyt virkauransa liikkuvassa poliisissa ja siitä moottoripyöräpoliisina 15 vuotta. En olisi voinut saada parempaa opettajaa ja motoristiystävää. Myöhemmin hän ihmetteli, kuinka nopeasti omaksumin ajamisen. Hymyillen sanoin: ”Se tulikin Korkeimman kädestä.” Nyt uskon rukouksen voimaan. ”Sillä jokainen anova saa ja etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.”

Liittymiseni Gospel Riders -kerhoon oli luonnollinen valinta. Muita vaihtoehtoja en edes harkinnut. Room.1:16 ”Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat.”

Kerholiivi päällä ajellessa moni tulee juttusille, kuka minkäkin asian takia. ”Lähdit sit Johanneksen kanssa ajelulle”, eräs mies sanoi katsottuaan Johannes 3:16 -merkkiä liivini etumuksessa.

Onhan se hienoa, että pelkkä kerholiivikin herättää ajatuksia. Joskus sanaton evankeliumi, oman olemuksemme kautta, saavuttaa otollisen maaperän.

Turvallista matkaa Kristuksen kanssa!

Heikki Lehtonen

Oulusa ollaa eikä pelätä poliisia!

Minulla ei ole tarkkaa tietoa, milloin aluetoiminta alkoi Oulun seudulla, mutta luulin, että hyvin varhain, ilmeisesti viimeistään 1990-luvulla, koska lähes alusta asti kerhossa ollut jäsen, Pekka Ainesmaa, asustelee edelleen Oulussa. Itse olen ollut mukana vuodesta 2008 alkaen.

Oulun seutu on toiminnallisesti ja jäsenmäärältään pieni alue, jossa on aktiivijäseniä noin 5-10 henkilöä ja postituslistalla noin 40 henkilöä. Henkilöitä on ainakin neljästä eri kirkkokunnasta, eli yhteiskristillisyyttä on todella tuttua.

Keväisin on suunnittelupalaveri ja joulun aikaan joulujuhla. Kesällä sitten ajellaan ja tapaillaan vaihtelevasti. Omaa tallia tai kerhotilaa ei ole eikä ole ollut. Oulussa iloitaan siitä, mitä meillä on, ja niistä, jotka ovat toiminnassa mukana. Sen mukaan mennään.

Kiitämme valtakunnallista kerhoa sen antamista puitteista ja mahdollisuuksista. Onnittelemme kerhoa vuosimerkkipäälun saavuttamisesta ja toivomme meille kaikille siunattuja ja varjeltuja kilometrejä tästä eteenpäin.

Ari "Arppa" Savuoja
Oulun seudun aluevastaava

Gospel Riders Oulun jäseniä Linnansaaressa ajokauden suunnittelupalaverissa 5.7.2020

Terveiset Kainuun kauniista maisemista

Gospel Riders Kainuu perinteisellä rompetorijelulla Nurmeksessa.

– Olemme juuri saapuneet Nurmekseen. Terveiset Kainuun kauniista maisemista lehden lukijoille, Pentti Heikkinen toivottaa. Pentti on kuvassa kolmas oikealta.

Kevätkokous pidettiin Orisbergissa

Kevättalvella tuli valtioneuvostolta tieto, että yhdistykset voivat lykätä vuosikokouksiaan pandemian johdosta. Siispä Gospel Riders moottoripyöräkerho ry:n kevätkokous pidettiin vasta 2.8.2020. Paikaksi tuli Isossakyrössä sijaitseva Orisbergin loma- ja kurssikeskus. Osa jäsenistä muistaa paikan vuoden 2014 MOJ Meetingista. Ehkä osaksi määrästä päivästä johtuen paikalle saapui vain 33 jäsentä.

Sopan ja kahvin jälkeen siirryttiin kauniiseen kirkkoon jumalanpalvelukseen. Tilaisuus vietitiin läpi Orisbergin toiminnassa mukana olevan Anna-Maijan Laikolan johdolla. Kerhon puheenjohtaja Mika Saarinen kertoi aluksi kerhosta ja toiminnastamme. Pienellä varoitusaajalla julistusvastuun saanut Jens Sjölin Pietarsaaresta hoiti leiviskänsä hienosti. Raamatunpaikat lukivat Jyke Annala Oulaisista, sekä allekirjoittanut. Jumalanpalvelus päätettiin Herran Pyhään Ehtoolliseen.

Sääntömääräinen kevätkokous pidettiin huvilarakennuksessa. Kokous alkoi nimien keruulla, jolla todettiin jokaisen jäsenyys. Paikalla olevien suostumuksella mukana oli pari kuunteluoppilasta.

Kokouksen puheenjohtajana uurasiti varmoin ottein Mika Saarinen. Pertti Kiukainen esitteli vuoden 2019 tilinpäätöksen, joka vahvistettiin. Hallitukselle ja muille tilivelvollisille myönnettiin vastuuvapaus. Espoon aluevastaava Tapio Kyl-

Päivä oli epävakainen, joten Orisbergin huvilarakennuksessa pidettyyn kevätkokoukseen saapui hieman tavanomaista pienempi joukko kerholaisia. Se ei tunnelmaa haitannut.

lön esitti puheenvuorossaan tyytyväisyytensä kerhon talouden hoitoon.

Uusiksi vaalitoimikunnan jäseniksi äänestettiin Marko Viili ja Maarit Sund. Simo Immonen ja Pekka Vesamäki jatkavat toimikunnassa. Ääntenlaskennan ajan meitä viihdytti Tauno Salonen kitarransa kera. Reijo Ruotsalainen toimi vas-

tuullisesti nuottitelineenä. Lopuksi kiitettiin Jumalaa ja rukoiltiin sairaille terveyttä ja väsyneille voimia. Ennen kotiinlähtöä nautittiin vielä kahveet. Sitten suunnattiinkin jo katseet kohti syyskokousta.

Timo Nikko

Kevätkokouspäivä alkoi jumalanpalveluksella Orisbergin loma- ja kurssikeskuksen kauniissa pienessä kirkossa.

Luopumisen tuskaa

Tahdon kiittää teitä kaikkia, jotka olen oppinut tuntemaan Gospel Riders -jäsenyyteni aikana. Taisin aloitella tähän upeaan joukkoon tutustumisen joskus 2000-luvun alussa, kun Sointu Kaikkonen oli puheenjohtajan ominaisuudessa ottamassa vastaan Romanan Sepon toimitilan pihassa meitä Liedon motoristikirkkoon osallistuvia. Kun Pohjanmaalta oli aamutui- maan ajanut pysähtymättä, tuntui yhteinen kahvihetki ennen Kupittaalle siirtymistä todella upealta. Se oli paras hetki tutustua uusiin jäseniimme.

Jään muistelemaan Ison Kirjan EMC-rallia, jossa tustuin paremmin Niemisen

Perttiin, kun toimimme työparina vartiointitehtävissä. Sonja tuli samalla tutuksi; nimittäisin hänet Suomen aktiivisimmaksi GR-jäseneksi! Yllättävin kohtaamisemme Niemisten kanssa tapahtui Sahnen kansallispuistossa Israelissa.

MOJ Meetingeissä olen saanut olla sekä järjestelytehtävissä että vain nauttimassa yhteydestä. Larsmo, Suolahti ja Orisberg ovat erityisesti mieleissäni.

Erityiskiitos Partasen Juhanielle hienon lehden toimitamisesta! Vuosia jatkunut toimitustyö oman toimen ohessa on vaatinut sitoutumista. Emme ehkä tajuakaan, mitä kaikkea se on vaatinut.

Edesmennyt Hans Sachse oli hieno idolini. Hänen osallistumisensa MOJ Meetingeihin vaikeutui, kun pyörä vaati huoltoa, mutta hän tuli mukaan autolla. Ajeluun hän ei osallistunut, mutta reitillä olleen savukala-mahdollisuuden tajuttuani vein hänellekin maistiaiset. Siitä sain häneltä lisänimen "Lohenkantaja".

Miksi tämä muistelu? Viime vuoden Liedon motoristikirkon aikana jo mainitsin joillekin, että taitaa olla minun viimeinen Liedon-reissuni. Kun korona tänä keväänä näytti estävän koko tapahtuman, tuli tunne, että tämä oli nyt tässä. Vaikka mieli on parikymppisen, on fyysinen ikä sellainen, että refleksit hidastuvat ja on

ehkä parempi lopettaa ennen kuin mitään sattuu.

Myin pyöräni hyvälle tutuleni. Toivon hänelle ja teille kaikille siunattuja kilometrejä. Halusin vielä maksaa tämän vuoden jäsenmaksun ja jatkaa siltäkin tavalla yhteyttämme.

Sydämen pohjasta tuleva kiitos teille jokaiselle. Hymyilään, kun tavataan!

Pääsiäispäivänä 2020
Esko Petäjä
Isokyrö

eskopee@nic.fi
0400 565 425

Sää suosi ja musiikki soi Sumiaisissa

Sumiaisten vuosittainen motoristikirkko järjestetään upeassa ympäristössä luonnon keskellä. Kuvassa vasemmalta Raino Oikari, Anne Juntumaa ja Martti Olsen.

Kesän ensimmäisiä motoristikirkkoja oli Sumiaisten leirintäalueella järjestetty ulkoilmatapahtuma. Biker pastori Late Pietikäinen on ahkeroinut vuodesta toiseen näiden tapahtumien järjestämisessä. Yleensä ne ovat olleet vappuna, joten tänä vuonna korona uhkasi estää koko tapahtuman. Katkoa perinteeseen ei kuitenkaan lopulta tullut — vain lykkäystä — kun luterilainen kirkko linjasi kesäkuussa,

että suurempiakin kokoontumisia voidaan järjestää tietyin käytännöin ja varotoimin.

Tapahtumapäivä osui pitkään hellejaksoon, ja motoristeja oli kiitettävästi liikkeellä pitkienkin matkojen kaukaa. Pyöriä parkkeerasi leirintäalueen poluille ja maastoon noin 70, ja kaikkiaan väkeä lienee ollut parisataa. Tapahtuma näyttää vakiinnuttaneen paikansa Keski-Suomen moto-

ristien keskuudessa. Paikalla oli useita kojuja, joista näkähäiset saivat hankkia vatsantäytettä pitkin päivää.

Late-pastori luotsasi tilaisuutta eteenpäin tunnetun rennolla tyyliään. Musiikkitarjontaa oli tavallista runsaammin. Motoristihenkinen Armon kulkurit Korkolan seudulta esiintyi Esa Anttilan johdolla. Lisäksi musisoi Petri Nuotio — motoristi hänkin.

Oli ilo kuunnella ja osallistua.

Puhujavastuussa oli allekirjoittanut, ja teema liittyi köyhyyteen ja rikkauteen. Kristus oli rikas, mutta päätti tulla köyhäksi meidän tähtemme, että me hengellisesti köyhät voisimme tulla rikkaiksi uskossa. Se on armoa ja se on evankeliumia.

PeeTee Juntumaa

Lammin motoristikirkossa Sana

Jouni Paavilaisen kertomus kahden vuoden takaisesta onnettomuudesta pysäytti, ja sanoma kosketti.

Heinäkuuhun ja elokuun alkuun ei monta poutaista päivää mahtunut. Yksi niistä osui Herran hyvästä johdattuksesta elokuun ensimmäiselle päivälle, jolloin kalenterissa luki: Motoristikirkko Lammin vapaaseurakunnassa. Tilaisuuteen liittyi perinteen tapaan yhdessäoloa ulkona kahvin, grillimakkaran ja muiden tarjoilujen kera.

Moottoripyöriä saapui noin neljäkymmentä, mikä on ennätysmäärä Lammin vapiksen motoristikirkkojen sarjassa.

Heinolan torilla, jälleen kerran

Koronakesän peruutusten, muutosten ja uusien suunnitelmien sekamelskan keskeltä nousi pikapikaa idea motoristitapahtumasta Heinolan torilla. Tapahtumia voidaan pitää jo perinteisinä, vaikka sisällöt ja jossain määrin järjestäjätkin ovat vaihdelleet. Gospel Riders -kerhon 7xSF-tapahtumat parkkeerasivat joka vuosi Heinolaan jollakin ryhmällä ja kokoonpanolla. Viime vuoden tapahtumassa nähtiin Preacher MC:n, CMA:n ja GR:n värejä. Yhteistyö ja yhteys kristillisten toimijoiden kesken on ollut Heinolassa aina sujuvaa.

Katkeamaton putki on saanut Heinolan toriväen jo kaipaamaan hengellisiä motoristitapahtumia. Tällaista viestiä kantautui tänäkin kesänä alueen GR-puuhämiehen Ossi Helanderin korviin, joten hän pani taas kerran tuulemaan. Tapahtuma järjestettiin lyhyellä varoitussajalla pääasiassa helluntaiseurakunnan voimin, yhteistyössä GR Lahden kanssa.

Mitään massatapahtumaa ei tilaisuudesta motoristien ja pyörien osalta muodostunut. Ilma ja ilmapiiri olivat kuitenkin läm-

pimiä, ja kaupunkilaisia paikalla runsaanlaisesti. Musiikissa ja Sanassa palvelivat Antti Lempiäinen ja Mirjami Puska, ja allekirjoittanut luotsasi tilaisuutta eteenpäin. Muusikoiden esitys eteni kahden laulun nipuissa. Ensimmäinen oli aina jokin yleisesti tunnettu hyviä arvoja ja sanomaa edustava biisi. Sen perään tuli hengellinen kappale, joka antoi vastauksen edellisen laulun virittämiin kysymyksiin ja odotuksiin. Varsin toimivan tuntuinen konsepti.

Takavuosien 7xSF -tyyliin motoristit suunnistivat tilaisuuden jälkeen lounaalle ja kahville helluntaiseurakuntaan ”öljymäelle”. Öljymäeksi sanotaan Heinolan keskustasta pohjoiseen nousevaa mäkeä, jossa on muutaman sadan metrin säteellä bensasema ja kolmen seurakunnan toimitiloja.

PeeTee Juntumaa

osui ja upposi

Tilaisuudessa musisoi Aarno Tiihonen, tuttu trubaduri Lahden seudun GR-porukoille ja vuoden 2018 MOJ Meetingissä mukana olleille. Laulut olivat taas upeaa kuultavaa ja koettavaa.

Puhujaksi tilaisuuteen saapui kaksi vuotta sitten moottoripyöräonnettomuudessa erittäin vakavasti loukkaantunut pitkän linjan bikeri ja harrikkaguru Jouni Paavilainen Hämeenlinnasta. Jouni miltei murskautui pakettiauton alle, ja häntä oltiin elottomaksi todettuna jo viemässä sairaalan kylmiöön — mutta hän selvisi Jumalan ihmeiden sarjan kautta.

Jounin sanat anteeksiannosta sekä Jumalan armosta ja totuudesta oli haettu syvältä. Hänen herkkä ja syvällinen viestinsä upposi alkusanoista alkaen suoraan sydämiin. Vaikka pikku huumorikin kuului kuvaan, nyyhkytystä kuului, ja silmäkulmia pyyhittiin.

Tilaisuuden jälkeen väki siirtyi pihalle nauttimaan pöydän antimista ja toistensa seurasta oikein ajan kanssa. Kiireetön yhdessäolo onkin yksi olennainen tällaisten tapahtumien idea.

Linkki Jouni Paavilaisen tallennettuun puheeseen löytyy Lammin vapiksen nettisivuilta. Hänen onnettomuustarinansa voi kuunnella tarkemmin Hämeenlinnan Toimiksella aiemmin kuvatulta YouTube-videolta.

PeeTee Juntumaa

Makkara ja pannari maistuivat, ja juttu luisti. Motoristeja ajeli paikalle ainakin Lahden, Hämeenlinnan, Helsingin, Tampereen ja Kouvolan seuduilta.

Heinolan torilla oli tänä vuonna moottoripyöriä vain pari kourallista, mutta yleisöä tavanomaiseen tapaan runsaasti.

Jyväskylän aluevastaava vaihtui

Jyväskylän aluevastaavana melkein 20 vuotta toiminut Kimmo Lahtinen luovutti paikkansa Heikki Taipaleelle, joka otti toimen vastaan 2.9.2020 keskiviikon kerhoillassamme Telkänpesässä.

Kimmo muisteli alkuaikojen hankaluuksia, kun aluevastaavan piti huolehtia moninaisista asioista itsekseen, muun muassa toimia lastenleirien ja muiden tapahtumien yhteyshenkilönä, hoitaa alueen jäsenrekisteriä ja postituksia. Asiaan tuli myöhemmin helpotusta, kun Martti Jantunen alkoi hoitaa alueen tiedotusta. Tiedottajan toimi levisi sitten muillekin alueille, kun se hyväksi havaittiin.

Paljon muutakin mahtui Kimmon vuosiin. GR Jyväskylä alkoi 1990-luvulla osallistua omalla osastollaan Jyväskylän moottoripyöränäyttelyyn. MOJ Meeting pidettiin vuonna 2005, ja vuoden 2006 EMC Rallyssa oltiin vastuunkantajina. Kimmon ohje seurajalleen olikin: älä yritä tehdä liikaa itse, vaan toimi yhdessä muiden kanssa.

Kimmo jatkaa kerhossa aktiivijäsenenä ja jättää hyvillä mielin Heikille aluevastuun.

Heikki kiitti omaan rauhalliseen tyyliinsä luottamuksesta ja ilmoitti hyväksyvänsä tarjotun tehtävän. Heikki on vaimonsa Merjan kanssa alueemme aktiivijäseniä ja toiminut kerhossa vuodesta 2007.

Soile Kankkunen kiitti Kimmoa pitkästä vastuunkantamisesta lausumalla Marja-Terttu Tolamon runon Ei pisaraakaan liikaa. Tilaisuuden lopuksi siunattiin Heikki tehtävään ja Kimmo rivi(aktiivi)jäseneksi sekä nautittiin kakkukahvit.

Marko Mazzei

Jyväskylän alueen vetovastuu siirtyi Kimmo Lahtiselta (vasemmalla) Heikki Taipaleelle korona-ajalle ominaisella kynnärpäättervehdyksellä.

Gospel Riders

Kaikkien aikojen ensimmäinen Gospel Riders Enduro Tour ajettiin kesän kuumimpaan aikaan kesä-heinäkuun vaihteessa. Tapahtuman suunnittelu alkoi jo viime vuoden lokakuussa, kun tuore matkaenduromies Reijo Ruotsalainen otti yhteyttä kurapyöräilyn konkari Pauli Levyyn. Talven aikana tapahtuman valmisteleminen otettiin mukaan muitakin, ja lopullisessa vastuutiimissä olivat Reijon ja Paulin lisäksi Pentti Puputti, Tommi Lindström, Marko Viili, Timo Sund ja Mika Saarinen. Kaisa Uusitalo ja Antti Horstia antoivat myös panoksensa reitien suunnitteluun ja majoitusten järjestämiseen. Kaikkien kiinnostuneiden kesken pidettiin vielä Zoom-palaveri viikkoa ennen lähtöä.

Jo varhaisessa vaiheessa päätettiin,

että Enduro Tourista tehdään kaikille kerholaisille avoin, kunhan kaluston puolesta pystyy reiteille osallistumaan. Ilmoittautumisia tulikin runsaasti, vaikka moni halukas ei tällä kertaa päässyt mukaan erilaisten esteiden vuoksi. Lopulta osallistujia oli 31, joista vajaat puolet ajoi koko reitin.

Reilun viikon mittainen kiertue alkoi keskiviikkoiltana 24.6. Perheniemestä, missä käytiin läpi soralla ajamisen periaatteet. Tommi ja Mika pitivät myös ensimmäiset sora-ajokoulutukset. Uni maistui riippumatoissa, teltoissa ja huoneissa, ja torstaiamu valkeni kirkkaana. Oli aika suunnata Tommin johdolla sorasiirtymää pitkin Pähkäjärven panssariurille.

Enduroreitit olivat hyvin suunniteltuja, mielenkiintoisia, vaihtelevia ja sopivan mittaisia. Siirtymät olisivat saaneet olla lyhyempiä. Yhdessäolosta ja hengellisestä osuudesta sekä koulutuksesta pidettiin, ja niitä oli monen mielestä liian vähän. Kuvassa palataan panssariurilta. Tien luokitus on lähinnä pehmytensä takia punainen.

Kuva: PeeTee Juntumaa

Matkaenduron alkeet -koulutusta piti erittäin hyödyllisenä 68 % palautekyselyyn vastanneista. Koulutuksen vaikeustasoa piti alkeiskoulutukseksi sopivana 92 % palautekyselyyn vastanneista.

Kuva: A.H.

EnduroTour 2020, osa 1/2

Enduro Tourin osallistujia Perheniemen opistolla.

Kuva: A.H.

Pahkajärven reitin ajaksi matkatavarat jätettiin Tommin ja Kaisan pihaan. Punainen ryhmä pääsi tosi toimiin, ja joku kuvasikin ensimmäistä enduro-osuutta sanoilla ”positiivinen shokki”. Sininen ryhmä ajeli lyhyen reitin kovapohjaisia sorateitä pitkin. Illaksi ajettiin vielä siirtymä Savonlinnaan, jonne saavuttiin vasta myöhään illalla. Päivästä tuli ihan liian pitkä, mikä on meille opiksi seuraavaa tapahtumaa suunnitellessamme.

Savonlinnasta matka jatkui perjantaina sora- ja asfalttisiirtyminä rajan pintaan Hoilolaan. Matkalla sininen ryhmä pistäytyi uimassakin (pyörät tosin jätettiin tällä kertaa rannalle). Sininen ryhmä joutui tahtomattaan myös pieneen seikkailuun. Eräällä alkuun oikein mukavalla metsätiellä irtomurskeen määrä alkoi hiljalleen lisääntyä matkan edetessä. Lopulta mursketta oli niin paljon, että ajaminen alkoi olla joillekin pelottavaa. Reitin vaatavuustaso oli selvästi muuttunut sinisestä punaiseksi! Pahoittelen tapahtunutta. Onneksi kukaan ei kuitenkaan kaatunut.

Korjaavana toimenpiteenä jatkossa kaikki reitit olisi ajettava etukäteen läpi, ei vain 90 %. Näinhän Pauli oli jo ennen tapahtumaa ehdottanut. Yleisesti ottaen palautteissa kuitenkin kiiteltiin, että kaikista osallistujista huolehdittiin hyvin.

Hoilolassa käytettävissämme oli entinen rajavartioasema Talikkajärven rannassa. Nykyisin asema on kristillisessä käytössä ja tunnetaan nimellä Sanan Keidas. Iltapäivällä halukkaille oli tarjolla Paulin extreme-ajolenkki, jossa maukkaiden pikkuteiden lisäksi päästiin vähän metsittyneemmillekin urille. Muut jäivät Pentin ja Mikan järjestämään ajoharjoitteluun. Sinisellä rastilla kierrettiin keiloja hitaassa vauhdissa tapeilla seisten ja opeteltiin katseen käyttöä ja painon siirtoa. Punaisella rastilla koitettiin päästä liikkeelle jyrkästä pehmeästä ylä-

mästä kaivattamatta takapyörää maan uumeniin. Ja opeteltiin pelastautumaan tilanteesta, jossa takapyörä oli kuitenkin kaivautunut akselia myöten. Hondan automaattivaihteiston eleettömän tehokasta toimintaa moisessa maastonkohdassa ihmeteltiin ja ihasteltiin.

Isäntänä Gospel Ridersin pitkäaikainen jäsen Leo Lehmus piti meistä hyvää huolta kaikin puolin. Saunan jälkeen vietettiin iltaa tulen ääressä. Makkaraakin oli, ja muita eväitä. Kuten aina iltaisin, navigaattoreita säädettiin seuraavan päivän taipaleelle, jossa tällä kertaa Timo ja Marko johdattelisivat meitä aivan itärajan pinnassa kulkevia kapeita sorateitä kohti Ruunaata.

Lauantaina matkalla Ruunaalle tankat-

tiin Ilomantsissa, pysähdyttiin kahville savottalaisten asuntoproomu Möhkön Mantalla, syötiin eväät Louhikosken laavulla ja ajettiin Patvinsuon kansallispuiston halki. Yksi ryhmä taisi missata tuon viimeisen risteyksen, mutta lopulta Kontiovaarantien harjumaisemat ja siitä poikkeaminen pienille metsäteille kruunasivat reitin. Ruunaan matkailuun saavuttiin illansuussa. Siellä ruuat olivat gourmettasoa ja Gospel Riders -porukka ihan parasta seuraa, kuten aina! Tuttujakin osui paikalle. Kodalla käytiin sitten läpi päivän kommellukset, tai ainakin osa niistä.

JATKUU SEURAAVASSA NUMEROSSA

Mika Saarinen

Kivaa oli! Gospel Ridersin matkaendurotapahtumaan kertoo lähtevänsä toistekin erittäin tai melko todennäköisesti 88 % vastanneista. Kuvan tie on kovapohjaista ja helppoa, eli luokitus on sininen.

Kuva: Mika Saarinen

Löysin Tien

Synnyin tavalliseen ydinperheeseen vuonna 1977. Perheemme uskonnollisuus rajoittui käynteihin Kauneimmissa joululauluissa sekä sukulaisten konfirmaatioissa ja hautajaisissa. Rippikoulussa pohdin uskonnollisuutta ja mietin jopa papin ammatia, mutta ne ajatukset jäivät.

Mopoihin tutustuin noin 8-vuotiaana, kun isäni rakensi minulle ja isoveljelleni mopot. Ajelimme niillä mökillä ja metsäkoissa. Teininä haaveilin omasta matkaendurosta, mutta autot kiinnostivat enemmän.

Jumalan rakkaus kosketti

Toisen lapseni syntymän jälkeen sairastuin masennukseen, jota jatkui lähes kymmenen vuotta. Hyviäkin hetkiä oli, ja joskus erittäin huonoja. 30-vuotiaana olin kokenut kaksi eroon johtanutta avioliittoa ja olin kahden lapsen yksinhuoltaja.

Aikuvuosi 2013 oli raskasta aikaa. Ex-mieheni ja poikani isä, jonka kanssa meillä oli hyvät välit, kuoli syöpään. Hän oli tullut henkilökohtaiseen uskoon ennen kuolemaansa. Kun näin hänet viimeisen kerran kaksi viikkoa ennen hänen kuolemaansa saattohoitokodissa, en voinut kuin ihmetellä, mitä hänelle oli tapahtunut. Vaikka hän tiesi kuolevansa, hän oli täynnä toivoa, iloa ja rauhaa. Se sai minutkin miettimään, onko uskossa jotakin, mitä minäkin haluaisin kokea.

Samana syksynä jouduin sairaalahoitoon. En pystynyt huolehtimaan perheestäni enkä laskemaan irti vahingollisesta ihmissuhteesta. Osastojakson aikana lähdin serkkuni kutsumana Kuopion Healing Roomiin. Olin todella ahdistunut ja tunsin itseni arvottomaksi. Minun ja perheeni puolesta rukoiltiin, ja minulta kysyttiin, haluaisinko tulla Jumalan lapseksi. Vastasin kyllä. Tunsin, kuinka Jumalan rakkaus laskeutui päälleni ja itkin valtoimenaan. Koin, että Taivaan Isä rakastaa minua, vaikka ei olisi ketään muuta.

Surujen laakson kautta

Sen jälkeen yritin käydä hengellisissä tilaisuuksissa ja lukea Raamattua, mutta jokin sai minut pikkuhiljaa jättäytymään sivuun. Keväällä 2014 minun oli taas paha olla, ja tunsin itseni arvottomaksi. Aloin vahingoittaa itseäni fyysisesti ja yritin itsemurhaa. Minusta tuntui, että sielunvihollinen ajoi minua siihen.

Uskova ystävä vei minut vapaaseurakunnan kokouksiin. Kun puolestani rukouksilla, ajatukset itseni vahingoittamisesta katosivat, enkä enää ajattelut olevani arvoton. Kelpaisin Jumalalle tällaisena.

Vahingollinen parisuhde jatkui ja tulin raskaaksi. Koin, että minun olisi aika keskittyä itseäni ja syntyvään ihmeeseen. Ilman poikaani en ehkä olisi päässyt eroon kyseisen parisuhteen tuomasta pahasta.

Pojan syntymän jälkeen pystyin pikkuhiljaa lopettamaan mielialalääkkeet. Olen parantunut täysin masennuksesta, vaikka elämäni on edelleen mahtunut surua ja huolia. Hoidin syöpään sairastunutta äitiäni viimeisen kuukauden ajan. Äiti menehtyi tammikuussa 2019, ja istuin hänen vierellään viimeiseen hengenvetoon asti. Äitikin oli löytänyt Jeesuksen, ja hänen lähtönsä oli rauhallinen ja kaunis.

En ole koskaan kokenut elämäni niin onnelliseksi ja turvalliseksi kuin uskoontulon jälkeen. Kiitän Jumalaa joka ikinen aamu, että hän on minut pelastanut. Hän varjelee perhettäni ja

kannattelee niin elämän myrskyissä ja karikoissa kuin onnessa ja ilossakin.

Gospelriderina motoristien joukossa

Uskoontulon aikoihin tunsin muutaman gospelriderin ja ihailin salaa heitä. Haaveilin omasta moottoripyörästä, halusin kuulua heihin ja kertoa Jeesuksesta.

Täytettyäni 30 vuotta palasin moottoripyörrien pariin. Ajelin ensin satunnaisesti tuttujen pyörillä. Tänä kesänä toteutui vihdoin teini-ikäni haave omasta matkaendurosta. Sen myötä liityin Gospel Riders -kerhoon.

Kesäkuussa perustin Facebook-ryhmän Ylä-Savon motoristit ja aloin järjestää torstaisin kaikille avoimia motoristimiehejä. Porukkaa on ollut mukana 8–15 henkeä, parhaimmillaan kolmisenkymmentä. Ajelemme aina johonkin läheiselle grilli- tai nuotiopaikalle. Motoristit ovat olleet tyytyväisiä, koska Ylä-Savosta on puuttunut tällainen tapahtuma. Syys-lokakuussa järjestetään vielä ajokauden päättäjäiset.

Gospelridereitakin on ollut mukana. Toivon, että saan ajaa tulevaisuudessa tuhansia turvallisia kilometrejä Jumalan suojeluksessa kuuluen tähän hienoon joukkoon. Pikkumieheni kulkee mukanani ja harjoittelee kovasti kyydissäoloa. Kyllä hänes-täkin vielä gospelrider tulee!

Riikka Airaksinen
Iisalmi

Viisivuotias pikkumies istuu jo äidin moottoripyörän kyydissä.

Pastorin palsta

Miten navigaattorini ohjaa minua

Ajokauden alkaessa opettelin käyttämään uutta navigaattoria. Olin lähdössä hoitamaan asioita moottoripyörällä. Kirjoitin navigaattoriin osoitteen ja lähdin kiireellä, että olisin sovittuun aikaan perillä. Kun minun piti kääntyä isommalle väylälle, navigaattorini ohjasi minua menemään pienempää tietä. Luottamukseni navigaattoriin alkoi horjua. Tiesin, etten ehtisi oikeaan aikaan perille, jos menisin mutkateitä pitkin. Niin valitsin ajaa isompaa väylää. Jokaisen liittymän kohdalla navigaattori ohjasi minua kääntymään pois valtaväylältä. En toiminut navigaattorin ohjeen mukaan, koska jos olisin toteuttanut näitä mielestäni vääriä ohjeita, olisin myöhästynyt.

En enää luottanut navigaattoriin lainkaan. Kun olin ajanut 20 minuuttia, minun olisi pitänyt olla jo perillä, mutta todellisuudessa olin aivan hukassa. Pysähdyin ja yritin säätää navigaattoria, mutta en onnistunut siinä. Tiesin kuitenkin olevani jo melko lähellä määränpäättä, ja sillä hetkellä paras keino perille pääsemiseen oli seurata navigaattorin ohjeita. Perillä olin myöhässä, mutta ennen kaikkea vihaisena ja kiukkuisena siitä, ettei navigaattorini toiminut enkä voinut luottaa siihen.

Kotiin palatessani ymmärsin, että navigaattorini oli säädetty asentoon "vältä

valtateitä". Tällainen asetus ei palvellut minua ja perille pääsemistäni tässä tilanteessa lainkaan.

Entä sisäinen navigaattorini, miten se on säädetty? Usein voi olla, että sisäinen asetuksemme viestii, että älä luota. Omat sisäiset uskomuksemme, tulkintamme tai olettamuksemme värittävät sitä, mitä ja miten kuulemme, näemme ja koemme toisia ihmisiä ja tapahtumia. Joskus voi olla, että luulemme henkilökohtaisen kokemuksemme ja tulkintamme olevan totta, tai jopa ainoa oikea totuus. Meidän sisäinen navigaattorimme voi vaikuttaa siihen, että mahdollisesti näemme asiat oman epävarmuuden ja pelkojen läpi. Kun katselemme maailmaa epävarmuudesta ja pelosta käsin, maailma ja toiset eivät näytä luotettavilta. Oletukset ja tulkinnat voivat viedä epäluottamukseen. Oman epäluottamuksemme heijastamme toisiin — en voi luottaa sinuun.

Jumala luottaa meihin. Minä olen Jumalan silmissä tärkeä ja arvokas. Ja niin olet sinäkin. Anna-Mari Kaskisen sanoittamassa virressä sanotaan: "Hän ei katso virheitämme, meille antoi Jeesuksen." Jumala on antanut meille anteeksiannon, johon turvaten saamme aloittaa jokaisen päivän puhtaalta pöydältä. Luottamuksen varassa.

Raamatussa sanotaan "Usko on luja luottamus" (Hepr. 1:11, käänös 1938) Voimme luottaa Jumalan navigaattoriin. Se sanoo tärkeimmässä käskyssä "Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä niin kuin itseäsi". Jos minun sisäinen navigaattorini katsoo toista ihmistä epäillen, ilman anteeksiantoa ja kunnioittamista, on aika vaihtaa tämän navigaattorin asetukset Jumalan mielen mukaisiin asetuksiin.

Kun Jumala on turvamme ja rakkaus elämämme perusta, voimme luottaa elämään ja toisiin ihmisiin. Jumalan lähellä on mahdollista elää luottamuksessa, vaikka meidän itsemme olisikin vaikea luottaa. Jumala hoitaa meitä ja antaa meille riittävän turvallisuudentunteen, tulevaisuuden ja toivon. Näin voin elää luottamuksessa.

Pirjo Kettu

Hallitus tiedottaa

Yhdistyksen syyskokous on siirretty myöhemmin ilmoitettavaan ajankohtaan. Samalla kokouspaikka vaihdetaan sellaiseen, joka mahdollistaa viranomaismääräysten mukaiset turvavälit ja muut erityisjärjestelyt. Ajan ja paikan varmistuttua kokouskutsu lähetetään jäsenistölle sähköpostilla ja esitetään kerhon nettisivuilla kohdassa jäsenille>vuosikokous.

Hallitus on vahvistanut Heikki Taipaleen valinnan Jyväskylän aluevastavaksi Kimmo Lahtisen tilalle. Kiitos Kimmolle vuosien ahkerasta työstä ja siunausta Heikille uudessa tehtävässä!

Hannu Suomelle on myönnetty kerhon ainaisjäsenyys perustuen uskolliseen ja aktiiviseen toimintaan kerhon hyväksi vuodesta 1981. Onnittelut ja kiitokset Hannulle!

Timo Sund on valittu kerhon uudeksi materiaalivastaavaksi ja kerhokaupan hoitajaksi. Siunaamme Timoa hänen uudessa tehtävässään! Samalla kiitämme Eeva Joutsenvirtaa ja Antero Vainiota sekä koko Lahden alueosaston tii-

miä kerhokaupan hyvästä hoitamisesta useiden vuosien ajan!

Gospel Riders 40 vuotta -kiitosjuhla pidetään Lahdessa 13.6.2021.

EMC Rally järjestetään Fyresdalissa, Norjassa, juhannuksena 24.-27.6.2021.

MOJ Meetingin järjestelytiimi Jyväskylästä pyytää ilmoittamaan, että Peurunگان MOJ:n ajankohta ei olekaan aiemmin ensisijaisena ilmoitettu 16.-18.7.2021, vaan 2.-4.7. tai 9.-11.7. riippuen KymiRingin MotoGP:n ajankohdasta.

Heinäkuun muu ohjelma elää tämän mukaan. Enduro Tour on hieman tämänvuotista lyhyempi, enintään kuusi päivää. Heinäkuulle on suunnitteilla myös vajaan parin viikon mittainen Lapponia-ajo, Lapin paikallisseurakuntien kanssa toteutettava evankelointikiertue. Puuhamiehinä ovat Arto Koivukoski, Reijo Ruotsalainen ja Pentti Puputti.

Pahoittelemme päivämäärien ja paikkojenkin jatkuvia muutoksia. Tämä on tunnetuista syistä ollut hyvin poikkeuksellinen vuosi. Ensi vuoteenkin

liitty useita tavallisuudesta poikkeavia elementtejä, ja päivämäärät saattavat muuttua jatkossakin. Pyrimme kuitenkin tiedottamaan mahdollisimman aikaisessa vaiheessa sitä mukaa, kun uutta tietoa tulee.

Tapahtumien järjestäminen koronapandemian aikana: Tapahtumia voidaan järjestää viranomaisten ohjeistuksen puitteissa. Ensisijainen vastuu on tapahtuman järjestäjällä. Ilmoittelustamme tulee käydä ilmi, kenen järjestämä tapahtuma on: seurakunnan, muun yhteistyökumppanin vai Gospel Ridersin tai sen alueosaston.

Koko kerhon kerhoillat pidetään netin välityksellä keskiviikkoisin 30.9, 14.10. ja 28.10. klo 18 (virtuaalihuone aukeaa 17:30 jälkeen). Linkin sisään-pääsyyn saat aluevastaavaltasi, tai voit käyttää aiemmin tallentamaasi linkkiä.

Turvallisia ajoja, iloitaan yhteydestä ja pidetään evankeliumia esillä! On hienoa olla Gospel Riders -moottoripyörä-kerhon jäsen!

Hallitus

Hyvä lehden lukija

Vuoden viimeinen lehti ilmestyy joulukuussa. Olisiko sinulla siihen tarina esimerkiksi kesän ajoretkiltä?

Tekstin voit lähettää kuvan tai kuvien kanssa 15.11.2020 mennessä osoitteeseen:

peete.juntumaa@gospelriders.fi

Tekstin ei tarvitse olla täydellistä, koska ennen julkaisua toimitus käy sen läpi.

Kiitos!

Terveisin kerholehden päätoimittaja

Mainos

Motoristihenkinen matka Israeliin

Netania ja Jerusalem

9.–17.4.2021

Hinta 1495 €

Sisältää puolihoiton ja retket
Lisähintaan mahdollisuus
moottoripyöräilypäivään

Oppaana: Harri Kröger
Vastaava matkanjärjestäjä:
Caleb Tours

Matkanjohtajina:
PeeTee ja Anne Juntumaa

Kysy lisätietoa:
ptjuntumaa@gmail.com

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Timo Qvist, 040323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediaavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta
www.gospelriders.fi

Botnia

Kokkolan seutu:
Seppo Kauppinen, 050 546 0155
seppo.kauppinen@jippii.fi
botnia@gospelriders.fi
Ylivieskan seutu:
Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi

Pietarsaaren seutu:
Jens Sjöling
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Aimo Siekinen, 045 663 6890
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Keuruu

Erkki "Erkkis" Syrjä, 0400 844 623
keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jukka Tuomivaara, 0500 972 208
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
 tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

ISSN 1235-3477

Ab Forsberg Rahkola Oy, Pietarsaari 2020